

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ В РОЗРОБЦІ ТЕХНОЛОГІЇ СПОРТИВНОЇ ПІДГОТОВКИ

Удосконалення системи підготовки спортсменів високої кваліфікації неможливо без пошуку принципово нових підходів та методологічних рішень до організації тренування, а також використання вже розроблених новітніх досягнень спортивної науки у практичній роботі тренера.

У дослідженнях Платонова В.Н. відмічено, що потреба у конкретному покращенні якості підготовки спортсменів високої кваліфікації, пошуку та впровадження у практику більш ефективних організаційних форм, засобів та методів впровадження у практику більш ефективних організаційних форм, засобів і методів тренування вказує на необхідність проведення спеціального вивчення та аналізу різних аспектів даної проблеми.

Одним з перспективних напрямів у цьому плані є розробка проблеми поновлення структури та змісту навчально-тренувального процесу спортсменів високої кваліфікації на різних етапах підготовки.

Відомо, що систематичний аналіз та оцінка ефективності реалізації результатів наукових досліджень на практиці необхідні з метою корекції змісту концепції, що існує. У свою чергу, ефективність такої підготовки визначається наявністю науково обґрунтованої методології урахування результатів наукових розробок та технології планування, апробації, адаптації та їх впровадження з метою оновлення змістового компоненту спортивної форми.

Таким чином, можна відмітити, що класична форма управління системою підготовки, згідно з якою в основі періодизації лежить фазовий характер розвитку спортивної форми, не втратила свого принципового значення, але у технології її моделювання та управління відбуваються якісні зміни.

В аспекті оптимізації сторін підготовленості слід виділити основні положення цього процесу.

По-перше, обов'язковою умовою має бути комплексність теоретичних та методичних основ управління спортивною підготовкою, що має базуватися на таких положеннях:

- інтенсифікації тренувального процесу;
- індивідуалізації на основі виявлення резервних можливостей;

- спеціалізації тренувальних засобів з урахуванням диференціювання ведучих сторін спеціальної підготовки;
- оптимізації процесу підвищення спеціальної роботоздатності та направленою відновлення;
- управління тренувальним процесом на біологічно обґрунтованій системі спортивного тренування.

Зрозуміти закономірності розвитку моторного потенціалу можливо виходячи з визнання його взаємозв'язку з характером та обсягом педагогічного впливу. Ці два фактори створюють єдину систему управління, що спрямована на підвищення спортивної майстерності, формування специфічної для кожного етапу тренування структури підготовленості, а їхній взаємозв'язок – центральне питання управління тренувальним процесом.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Платонов В.М., Булатова М.М. Фізична підготовка спортсмена. К. : Олімпійська література, 1995. 320 с.
2. Теорія і методика підготовки спортсменів: управління, контроль, відбір, моделювання та прогнозування в олімпійському спорті: навч. посіб. / О. А. Шинкарук. К., 2013. 136 с.
3. Шамардіна Г.М., Власюк О.О. Development of speed and power qualities of hand-to-hand combat sportsmen in sports improvement groups VII. *Міжнародна науково-практична конференція «Science, trends and modern methods of solving problems»*. С. 202-204 Лісабон, Португалія, 2023.